

[Aksel Larsen.]

som til partierne at overveje dette spørgsmål meget nøje og gerne meget længe. Jeg håber, at resultatet af overvejelserne bliver, at man afstår fra at benytte sig af den handelsministerielle letsindighedens nådegave.

Jeg har ikke mere at sige om de fremsatte lovforslag. Når vi når frem til anden behandling, ved vi jo mere om, hvorledes lovforslagene vil komme til at se ud, og så er det lettere at tage stilling til dem.

Hans Rasmussen: Efter den redegørelse, de højtærede ministre har ledsaget de to lovforslag, toldloven og valutalovent, med, og med henvisning til de udtalelser, som er fremsat af regeringspartiernes ordførere, må jeg gå ud fra — således har jeg opfattet det — at der ikke er tale om noget ultimatum, men at man er i stand til og også parat til at forhandle om de to loves indhold.

Selv om vi lever i en tid, hvor de økonomiske billeder kan være hastigt skiftende, bør vi sikkert ved behandlingen af toldlovsforslaget og forslaget til lov om forlængelse af lov om valutaforhold og ved den senere administration have i klar erindring den rapport, som direktoratet for vareforsyning udarbejdede, og hvori man stærkt understregede hele Danmarks stilling ved omlægningen i forbindelse med en større markedsdannelse, som kunne medføre en alvorlig fare for henved 40 pct. af den danske industri. Det er ganske givet, at disse bemærkninger indeholdt en meget stærk henvisning til følgerne af en alt for hastig afvikling af vore importreguleringer. Nu er jeg ganske vist også opmærksom på, at direktør O. Müller fra direktoratet for vareforsyning senere over for offentligheden er kommet med mere beroligende betragtninger, bl. a. under hensyn til den stærke investering og den produktionsfremgang, der er sket inden for industrien i dette land i de seneste år. For mig står imidlertid den første rapportens betragtninger som et hovedindtryk, som ikke umiddelbart kan udviskes, selv om man senere kommer med formildende betragtninger. Jeg synes nemlig, at vi har været inde i en beskyttelsestilstand, som gør det stærkt påkrævet, at vi i hvert fald nøje vurderer og bedømmer hele situationen.

Det er nødvendigt, at vi i drøftelsen af dette det vigtigste økonomiske spørgsmål fastholder det centrale, nemlig at dansk industri har arbejdet i ly af importreguleringerne, i ly af dem er vokset frem til den placering, vi kender, til den struktur, den har, som den for tiden virker under, og som den for tiden afsætter sine produkter under.

I denne forbindelse bør vi også her i folketinget understrege, at de tre vigtige faktorer, som dannede basis for importreguleringen, selvfølgelig ikke ved forhandlingerne, hverken her i salen eller i folketingsudvalget, kan forbigås i tavshed, blot fordi vi inden længe skal have en anden markedsplacering end den, vi gennem mere end 27 år har befundet os i. I henhold til den hovedaftale, der skal danne bindeleddet mellem de syv, er forholdet det, det har vi gang på gang fået bekræftet af regeringen, at såvel de gældende todsatser pr. 1. juli 1960 som den restriktive beskyttelse i løbet af en 10-årig periode skal være afviklet. Det står i hvert fald fast. Deroverfor kunne man med rimelighed stille det spørgsmål til regeringen, hvorfor det er nødvendigt, at vi allerede 1. juli 1960 frivilligt skal tage hele importreguleringen af bordet. Når det nu engang har været god latin i dette land under importreguleringen at understrege dens handelspolitiske, valutatiske og beskæftigelsesmæssige betydning, kan det heller ikke være forkert, at vi navnlig i en afviklingsperiode også må understrege disse tre vigtige faktorer i landets økonomiske politik. Det forekommer i hvert fald mig, at man i regeringens forslag i nogen grad har set bort herfra, hvorfor jeg ingenlunde føler mig tryk med hensyn til den stilling, som dansk industriliv fra den ene dag til den anden kastes ud i.

Problemet for industrierhvervet og dets tusindvis af arbejdere er selvfølgelig en vurdering af forslaget i forhold til vore produktions- og beskæftigelsesmæssige interesser, og jeg kan ikke sige mig fri for, at jeg for mit vedkommende frygter en beskæftigelsesnedgang, som vi i hvert fald i en bedre udgangsposition, som vi selv er herrer over at indtage, ville kunne afværge. Principielt set kan selvfølgelig ingen i dette land, navnlig under hensyn til den vigtige erhvervsøkonomiske stilling, som det danske landbrug indtager, være interesseret i for store